

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-2007
Den 16. april 2008

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 53 af 11. april 2008

Spørgsmål 563:

”Hvad mener ministeren mere præcist med, at ”atomvåben ses ikke at indgå som naturligt led i løsningen af de i TEU artikel 42 og 43 nævnte opgaver” (jf. svar på spørgsmål 415 til L 53). Betyder det f.eks., at atomvåben er fuldstændig udelukket i den sammenhæng?”

Svar:

TEU artikel 42, stk. 1, fastsætter, at ”[d]en fælles sikkerheds- og udenrigspolitik udgør en integrerende del af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Den sikrer Unionen en operationel kapacitet, der gør brug af civile og militære midler. Unionen kan anvende disse i forbindelse med opgaver uden for Unionens område med henblik på fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt.” TEU artikel 43, stk. 1, præciserer de opgaver, hvortil civile og militære midler kan anvendes på følgende måde: ”De opgaver, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, i forbindelse med hvilke Unionen kan anvende civile og militære midler, omfatter fælles aktioner på nedrustningsområdet, humanitære opgaver og redningsopgaver, rådgivnings- og bistandsopgaver på det militære område, konfliktforebyggende og fredsbevarende opgaver og kampstyrkers opgaver i forbindelse med krisestyring, herunder fredsskabelse og postkonfliktstabiliseringsopgaver.” Anvendelse af atomvåben til de opgaver, EU har påtaget sig at kunne udføre, giver ikke mening. Det bemærkes i den sammenhæng, at artikel 42, stk. 7, fastslår, at NATO, for de stater, der er medlem heraf, fortsat er grundlaget for deres kollektive forsvar og organet for dets iværksættelse.